การพยากรณ์ปริมาณการจราจรบนทางหลวงโดยการ!!ระยุกต์ใช้ แบบจำลองการคมนาคมขนส่งในเมือง

นายสุรชับ ศรีเลณวัติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาวิศวกรรมโยธา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2534
ISBN 974-579-590-9
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

TRAFFIC FORECASTING ON RURAL HIGHWAYS EMPLOYING URBAN TRANSPORTATION MODELS

Mr. Surachai Srilenawat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Engineering

Department of Civil Engineering

Graduate School

Chulalongkorn University

1991

ISBN 974-579-590-9

ทั่วข้อวิทยานิพนธ์	การพยากรณ์ปริมาณการจราจรบนทางหลวงโดยการประยุกต์ใช้
	แบบจำลองการคมนาคมขนส่งในเมือง
โดย	นาย สุรชัย ศรีเลณวัติ
ภาควิชา	วิศวกรรมโยธา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ คร. ครรชิต ผิวนวล
	าลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ ครปริญญามหาบัณฑิต
	คณบดีบัณฑิตวิทยาลับ (ศาสตราจารย์ คร. ถาวร วัชราภัย)
คณะกรรมการสอบวิ	ทยานิพนธ์
	(รองศาสตราจารย์ อนุกัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา) อาจารย์ที่ปรึกษา (รองศาสตราจารย์ ดร. ครรซิต ผิวนวล)
	(นาย บัญชา วัฒนสินธุ์)
	79 2 2 X X X X

(นาย เทียนโชติ จงพีร์เพียร)

สุรชับ ศรีเลญวัติ : การพบากรณ์ปริมาณการจราจรบนทางหลวงโดยการประยุกต์ใช้แบบจำลอง การคมนาคมขนส่งในเมือง (TRAFFIC FORECASTING ON RURAL HIGHWAYS EMPLOYING URBAN TRANSPORTATION MODELS) อ. ที่ปรึกษา : รศ.คร. ครรชิต ผิวนวล, 226 หน้า. ISBN 974-579-590-9

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาวิธีการพยากรณ์ปริมาณการจราจรบนทางหลวงในส่วน ภูมิภาค โดยการประยุกต์ใช้แบบจำลองการคมนาคมขนส่งในเมือง ได้แก่ แบบจำลองความต้องการเดิน ทางในรูปของดารางการเดินทางซึ่งประมาณขึ้นจากปริมาณการจราจร และแบบจำลองการจัดเส้นทาง การเดินทาง

ในการศึกษาได้พัฒนาโครงข่ายทางหลวงในระบบ Node-Link ของทางหลวงสายหลักขึ้นจาก ระบบตอนควบคุมของกรมทางหลวง โดยกำหนดพื้นที่ศึกษารวมทั่วประเทศและแบ่งพื้นที่ย่อยออกเป็น 73 พื้นที่ย่อย ตามอาณาเขตการปกครองของแต่ละจังหวัด ตารางความต้องการเดินทางในปัฐานได้ประมาณ ขึ้นจากปริมาณการจราจร โดยใช้แบบจำลอง Matrix Estimation โดยวิธี Maximum Entropy และทดสอบความถูกต้องโดยการทดลองจัดเส้นทางการเดินทางลงบนโครงข่ายทางหลวง จากนั้นจึงได้ พัฒนาแบบจำลองเพื่ออธิบายความต้องการเดินทางในอนาคตเปรียบเทียบกัน 2 วิธีคือ แบบจำลองปริมาณการเดินทางที่จุดปลาย โดยวิธีวิเคราะท์แบบถดถอย และแบบจำลองส้มประสิทธิ์การเพิ่มของปริมาณการเดินทาง

ผลการศึกษาพบว่าแบบจำลองแรกไม่เหมาะสมที่จะนำไปใช้งาน เนื่องจากไม่สอดคล้องกับสภาพ ความเป็นจริง ตั้งนั้นจึงได้เลือกใช้แบบจำลองส้มประสิทธิ์การเพิ่มในการประมาณความต้องการเดินทางในอนาคต แบบจำลองนี้เป็นวิธีที่กำหนดให้อัตราการเพิ่มของปริมาณการเดินทางมีความส้มพุ้นธ์กับอัตราการเพิ่มของตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ จำนวนประชากร มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด จำนวนยวดยานที่จุดทะเบียน และมูลค่าการคมนาคมขนส่งและการสื่อสารของจังหวัด โดยกำหนดให้ค่า ส้มประสิทธิ์ความยึดหยุ่นของการเดินทางที่จุดปลายเป็นตัวเชื่อมความส้มพันธ์ ในการพยากรณ์ปริมาณการจราจรบนโครงข่ายทางหลวงได้ใช้แบบจำลองการจัดเส้นทางเดินทางโดยวิธี Equilibrium Assignment โดยกำหนดให้ขึ้นอยู่กับเวลาหรือความเร็วในการเดินทางเพียงอย่างเดียว

จากผลการศึกษาและการเปรียบเทียบกับการศึกษาอื่น ๆ พบว่าวิธีการนี้จะมีความสะดวกในการ นำไปใช้งานอยู่มาก เนื่องจากได้มีการพัฒนาโครงข่ายทางหลวงบนเส้นทางสายหลักไว้แล้ว และข้อมูลด้าน เศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ย่อยระดับจังหวัดมีการรวบรวมไว้โดยสมบูรณ์อยู่แล้ว แต่ในการนำไปใช้เพื่อการ พยากรณ์ปริมาณการจราจรในช่วงเวลาที่ยาวมากนั้นจะต้องใช้ประสบการณ์และวิจารณญาณของนักวางแผน ประกอบกันด้วย

ภาควิชา	วิศวกรรมโยธา `	ลายมือชื่อนิสิต 🦳 🌣	
สาขาวิชา	วิศวกรรมโยธา	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 🍌 🏂 .	
ปีการศึกษา	2534	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	

SURACHAI SRILENAWAT: TRAFFIC FORECASTING ON RURAL HIGHWAYS EMPLOYING URBAN TRANSPORTATION MODELS. THESIS ADVISOR: ASSO.PROF. KUNCHIT PHUINUAL, Dr.ENG. 228 PP. ISBN 974-579-590-4

The aim of this research is to develop traffic forecasting process on rural highways employing urban transportation models: travel demand model represented by trip matrix and traffic assignment model.

The study area cover the whole country and divided into 73 zones by boundary of the provinces. Highway network is represented by node-link system corresponing to DOH's control sections. Base year trip matrix is estimated from traffic volume counts employing matrix estimation by maximum entropy method and test for validation by the assignment model. Trip generation model has been develoded for testing 2 methods: trip end model by multiple regression and growth factor method.

Results of the study indicated that trip end model is not suitable for this case since socio-economic factor of the provinces alone can not explain traffic growth very well. Thus, growth factor model is used. The concept of the model is that, the growth rate of trip end is proportion to growth rate of socio-economic variables within and among regions: population, gross provincial product, vehicle registration and transportation and communication cost. The growth is related to trips by the use of elasticity index. Future traffic volume on highway network is carry out by traffic assignment process using equilibrium technique.

From the results of this study and comparison to other studies, it was found that traffic forecasting process by this method is also suitable for the regional area. The process is simple since highway network was already develoded in node-link system and socio-economic data for each zone has already been collected by related government agencies. However, long term prediction should be under carefully judged by transport planners.

ภาควิชา	วิศวกรรมโยธา	ถายมือ
	วิศวกรรมโยธา	
	253/	
ปีการศึกษา.		ลายมือ

ายมือชื่อนิสิต Swachai Srilenant.	
ายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 🏸 🔊	
ายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	••••

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อรองศาสตราจารย์ ดร.ครรชิต ผิวนวล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษา และเสนอแนะแนวทางในการศึกษา เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีคุณค่าเหมาะสมแก่ด้านวิชาการ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขจนกระทั่งวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ อนุกัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา คุณบัญชา วัฒนสินธุ์ คุณ ปัญจะ คุปรัตน์ และคุณเทียนโชติ จงพีร์เพียร ที่ได้กรุณาตรวจสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ โดยสมบูรณ์

อนึ่งผู้เขียนมีความสำนึกในพระคุณของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมทั้งคณาจารย์ทุก ท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิทยาการต่าง ๆ ให้กับผู้เขียน และขอสำนึกในพระคุณบิดา มารดา ที่ได้ ให้การสนับสนุนแก่ผู้เขียนจนสำเร็จการศึกษา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้เขียนขอขอบพระกุณเป็นอย่างสูงต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้กรุณาให้การ สนับสนุนด้านข้อมูล ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้การสนับสนุนด้าน เงินทุนวิจัย ขอขอบคุณหน่วยวิจัยการจราจรและการขนส่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้ ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยี ตลอดจนอุปกรณ์ในการศึกษาวิจัยทุกอย่าง และขอขอบคุณ คุณไพศาล วงศาสุลักษณ์ ที่ช่วยให้คำแนะนำด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้

กุณความคืและคุณประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้เป็นสิ่งตอบแทนต่อผู้ที่มี พระคุณต่อผู้เขียนทุกท่าน

> สุรชัย ศรีเล**นวัติ** สิงหาคม 2534

สารบัญ

				หน้า
1	เทคัดย่อ	ภาษาไ	ทย	1
1	เทคิดย่อ	ภาษาอั	งกฤษ	จ
ก	ตติกรร	มประก	าศ	ລ
ล	ารบัญต	าราง		ល
ถึ	กรบัญภ	าพ		រា្ឋ
1	เทที่ 1	บทน้ำ		1
		1.1	คำนำ	1
		1.2	วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
		1.3	ขอบเขตของการศึกษา	3
		1.4	ขั้นตอนการศึกษา	3
		1.5	ประโยชน์ของการศึกษา	4
1	เทที่ 2	การท	บทวนผลงานที่ผ่านมา	6
		2.1	กำนำ	6
		2.2	วิธีแนวโน้มการเพิ่มปริมาณการจราจร	7
		2.3	วิธีแบบจำลองการคมนาคมขนส่ง	11
		2.4	การพยากรณ์ปริมาณการจราจรบนทางหลวงในประเทศไทย	18
1	เทที่ 3	การจั	ดเครียมข้อมูลเบื้องคืน	58
		3.1	คำนำ	58
		3.2	แหล่งข้อมูล	58
		3.3	พื้นที่ศึกษา	59
		3.4	ระบบโครงข่ายทางหลวง	68
		3.5	ข้อมูลปริมาณการจราจร	74
		3.6	ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม	78
		3.7	การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อมูลด้าน	
			เศรษฐกิจและสังคม	81
1	ทที่ 4	การป	- ระมาญตารางการเดินทาง	83
		4.1	คำน้ำ	83

	4.2	การประ	มาณตารางการเดินทางจากปริมาณการจราจร	
		บนทางห	ลวง	85
	4.3	การทคส	อบความถูกต้องของตารางการเดินทาง	105
บทที่ 5	การพ	ยากรณ์ปริ	มาณการจราจร	107
	5.1	คำนำ .		107
	5.2	ปริมาณค	วามต้องการเดินทางในปีฐาน	107
	5.3	ปริมาณค	วามต้องการเดินทางในปือนาคต	110
	5.4	การพยา	กรณ์ปริมาณการจราจรบนทางหลวง	131
	5.5	การเปรี	ยบเทียบวิธีการพยากรณ์ปริมาณการจราจรที่ได้	
		พัฒนาขึ้น	กับวิธีการที่ใช้ในปัจจุบัน	144
บทที่ 6	สรุปผ	ลการศึกษ	าและข้อเสนอแนะ	151
	6.1		ารศึกษา	151
	6.2	ข้อเสนอ	แนะ	15 5
เอกสาร	อ้างอิง			157
ภาคผนว	n			160
	ภาคผ	นวก ก.	ตำแหน่งสถานีสำรวจปริมาณการจราจรและข้อมูล	
			ปริมาณการจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอตปี	161
	ภาคผ	นวก ช.	ตำแหน่งสถานีนับรถอัต โนมัติและข้อมูลปริมาณการ	
			จราจรรายชั่วโมง	172
	ภาคผ	นวก ค.	ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม	183
	ภาคผ	นวก ง.	ข้อมูลปริมาณการจราจรในชั่วโมงเร่งค่วนที่ใช้ใน	
			การประมาณตารางการเดินทาง	192
	ภาคผ	นวก จ.	การเปรียบเทียบปริมาณการจราจรจากแบบจำลอง	
			กับปริมาณการจราจรจากการสำรวจ	198
	ภาคผ	นวก ฉ.	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการ	
			เดินทางกับตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคม	207
	ภาคผ	นวก ช.	ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วกับปริมาณ	
			การจราจร	222
ประวัติผู้	เขียน		• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	226

สารบัญตาราง

คารางที่		หน้า
2.1	การเปรียบเทียบอัตราการเพิ่มของปริมาณการจราจรในโครงการ	
	Highway Sector Project	37
2.2	ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของรายได้สำหรับยวดยานแต่ละชนิด	
	ในโครงการ Highway Sector Project	38
2.3	อัตราการโดยสารเฉลี่ยและอัตราการบรรทุกเฉลี่ยของยวดยานแต่ละชนิด .	4 6
2.4	ค่าพารามิเตอร์ของแบบจำลองปริมาณความต้องการเดินทางของคน	47
2.5	ค่าพารามีเตอร์ของแบบจำลองปริมาณการเดินทางของสินค้าที่ไม่ใช่ผลิดผล	
	ทางเกษตรกรรม	49
3.1	การจัดแบ่งฟื้นที่ศึกษาระดับประเทศ ของกองแผนงาน	
	สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	62
3.2	การแบ่งพื้นที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้	63
3.3	ประเภททางหลวงที่ใช้ในการศึกษา	71
3.4	จำนวนสถานีนับรถทดลองในแต่ละภาค	76
3.5	อัดราการเพิ่มของประชากรรายภาค	79
3.6	อัตราการเพิ่มของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาค	80
3.7	ค่าส้มประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคม	82
4.1	ความเร็วเดินทางบน Link ของทางหลวงแค่ละประเภท	95
4.2	ตัวอย่างข้อมูลลักษณะทางกายภาพของโครงข่ายทางหลวงในระบบ	
	Node-Link	96
4.3	ค่าการเดินทางมาตรฐานของวิธี Multi-Route Trees	98
4.4	รายละเอียดการวิเคราะห์ตารางการเดินทางในแต่ละขั้นดอน	104
4.5	ค่าความแตกต่างโดยเฉลี่ยระหว่างปริมาณการจราจรจาก Traffic	
	Assignment กับปริมาณการจราจรจากการสำรวจ	106
4.6	ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)	
	ระหว่างปริมาณการจราจรจาก Traffic Assignment กับปริมาณ	
	การจราจรจากการสำรวจ	106
5.1	ปริมาณการเดินทางที่จุดปลายของยวดยานแต่ละชนิดในปัฐาน	108
5.2	ค่าส้มประสิทธิสหสัมพันธระหว่างข้อมูลปริมาณการเดินทางที่จุดปลายกับข้อมูล	
	ด้านเศรษฐกิจและสังคม	111

5.3	แบบจำลองปริมาณการเดินทางที่จุดปลายของยวดยานแต่ละชนิด	113
5.4	ค่า Elasticity ของตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมของยวดยาน	
	แต่ละชนิดในภาคเหนือ	119
5.5	ค่า Elasticity ของตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมของยวดยาน	
	แต่ละชนิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	119
5.6	ค่า Elasticity ของตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมของยวดยาน	
	แต่ละชนิดในภาคกลาง	120
5.7	ค่า Elasticity ของตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมของยวดยาน	
	แต่ละชนิดในภาคใต้	120
5.8	ค่าสัมประสิทธิ์การเพิ่มของปริมาณการเดินทางของยวตยาน	
	แต่ละชนิดในภาคเหนือ	122
5.9	ค่าสัมประสิทธิ์การเพิ่มของปริมาณการเดินทางของยวดยาน	
	แต่ละชนิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	122
5.10	ค่าสัมประสิทธิ์การเพิ่มของปริมาณการเดินทางของยวดยาน	
	แต่ละชนิดในภาคกลาง	123
5.11	ค่าสัมประสิทธิ์การเพิ่มของปริมาณการเดินทางของยวดยาน	
	แต่ละชนิดในภาคใด้	123
5.12	ปริมาณการเดินทางที่จุดปลายของยวดยานแต่ละชนิดในปี พ.ศ. 2535	124
5.13	ปริมาณการเดินทางที่จุดปลายของยวดยานแต่ละชนิดในปี พ.ศ. 2540	126
5.14	ปริมาณการเดินทางที่จุดปลายของยวดยานแต่ละชนิดในปี พ.ศ. 2545	128
5.15	รายละเอียดสถานีที่ใช้ในการพยากรณ์ปริมาณการจราจร	140
5.16	สัดส่วนของยวดยาน (Traffic Composition)	140
5.17	การเปรียบเทียบปริมาณการจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปีจากการสำรวจ	
	กับแบบจำลองในปีฐาน	141
5.18	การเปรียบเทียบปริมาณการจราจรเฉลี่ยต่อวันคลอดปีจากการสำรวจ	
	กับแบบจำลองในปี พ.ศ. 2533	141
5.19	ปริมาณการจราจรเฉลี่ยต่อวันดลอดปี ในปี พ.ศ. 2535	142
5.20	ปริมาณการจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปี ในปี พ.ศ. 2540	142
5.21	ปริมาณการจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปี ในปี พ.ศ. 2545	143
5.22	ผลการเปรียบเทียบการเพิ่มปริมาณการจราจรจากปีฐาน	143
6.1	ปริมาณการเดินทางทั้งหมด (Total Trips) ในชั่วโมงเร่งต่วน	
	ของปีฐาน	152
6.2	อัตราการเพิ่มของปริมาณการเดินทางโดยเฉลี่ย	154

สารบัญภาพ

รูปภาพที่		หน้า
1.1	แสดงขึ้นดอนการศึกษา	5
2.1	การเพิ่มของปริมาณการจราจรโดยวิธี Autoregression Model	8
2.2	การเพิ่มของปริมาณการจราจรโดยวิธี Linear Growth Model	g
2.3	การเพิ่มของปริมาณการจราจรโดยวิธี Exponential Growth Model .	10
2.4	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วที่ใช้ในการเดินทางกับปริมาณ	
	การจราจรต่อความจุ	17
2.5	แผนภาพแสดงปริมาณการจราจรที่เกิดขึ้นใหม่เนื่องจากความสะดวก	32
2.6	ปริมาณการจราจรที่เกิดขึ้นใหม่เนื่องจากความสะะควกที่มีผลต่อ	
	ปริมาณการจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปี (AADT)	32
2.7	แผนภาพแสดงปริมาณการจราจรที่เปลี่ยนเส้นทาง	35
2.8	ขั้นคอนการพยากรณ์ปริมาณการจราจรโดยวิธี Growth Rate Method	42
2.9	ขึ้นคอนการพยากรณ์ปริมาณการจราจรโดยวิธี Assignment Method	43
2.10	ขั้นคอนการพยากรณ์ปริมาณการจราจรบนทางหลวงในโครงการ	
	Road Development Study in the Central Region	53
2.11	แผนภาพการจัดแบ่งปริมาณการจราจร	56
2.12	ฟังก์ชั่นการกระจาย (Distribution Function) ในรูปแบบง่าย	56
3.1	แผนที่ประเทศไทย แสดงการแบ่งภาค	60
3.2	การแบ่งพื้นที่ย่อยระดับประเทศ ของกองแผนงาน	
	สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	63
3.3	การแบ่งพื้นที่ย่อยในงานวิจัยครั้งนี้	67
3.4	ตัวอย่างการกำหนด Node-Link บนโครงข่ายทางหลวง	73
3.5	โครงข่ายทางหลวงในระบบ Node-Link ภายในฟื้นที่ศึกษา	75
4.1	รูปแบบดารางการเดินทาง	83
4.2	กระบวนการจัดเส้นทางการเดินทาง	87
4.3	กระบวนการประมาณตารางการเดินทางจากปริมาณการจราจร	88
4.4	ขั้นคอนหลักในการประมาณดารางการเดินทาง	95
4.5	ขั้นดอนการวิเคราะห์ดารางการเดินทางในงานวิจัยครั้งนี้	102
5.1	รูปแบบทั่วไปของฟังก์ชั่นอุปสงค์ (Demand Function)	116

	ขั้นคอนการพบากรณ์ปริมาณการจราจรบนทางหลวงในงานวิจับครั้งนี้	
5.3	ขั้นตอนการวิเคราะห์การจัดเส้นทางการเดินทาง	136
5.4	รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วกับปริมาณการจราจร	138